

NICOLETA NIȚU

MELCUL DE AUR

Poveste pentru copii

WWW.CORES.NET

Într-o dimineață frumoasă de primăvară, Cătălina a ieșit în grădinița cu flori plină de soare, așa cum făcea în fiecare dimineață, pentru a „mirosi” cum e vremea. Ziua se anunța foarte bună. Soarele încălzea ușor iarba plină de rouă. Florile își ridicau căpșorul, de parcă și ele abia se trezeau. Albinele își începuseră rondul.

Cătălina închise ochii și trase adânc aer în piept. Rămase așa câteva minute, bucurându-se de liniște și căldură. Era

sâmbătă, ziua ei preferată dintre toate, o zi fără școală și fără teme... doar timp pentru explorat și jucat. Nu era nicio secundă de pierdut. Până era gata masa, ea deja verifica tot ce se întâmplase în curte și în grădină. Însoțită întotdeauna de pisicuța ei iubită, mergea să numere puii de găină ieșiți din găoace, să vadă cât

a mai crescut purcelușul, și dacă au răsărit plântuțele sădite împreună cu Mami săptămâna trecută.

Apoi rămânea în grădinița cu flori, locul ei preferat. Aici erau fluturii, buburuzele, albinele; pe aici treceau în zbor păsărele și rândunici; aici era o lume întreagă de care nu se sătura niciodată.

Îi plăceau mult și melcii, deși știa de la Buni că mănâncă plantele. Chiar și pe cele sădite de ele... Poate mai mult le plăceau acestea decât toate celelalte. Nu o lăsa inima să îi omoare, îi culegea de unde îi găsea și îi punea în grădina din spatele casei, unde începea pădurea și era umbră. Știa că le place umezeala, și spera

ca ei să rămână acolo și să nu mai revină în grădina ei iubită.

Dimineata, cel mai adesea, zărea melci de toate mărimile, unii uriași, alții foarte mici. Îi ridica din iarbă și îi privea, vorbea cu ei, le atinge cornițele, îi certa. Și era convinsă că melcii o înțeleg...

Astăzi se anunța o zi minunată. Lipsea Miți. De obicei era lângă ușă și i